

19.3.2023 – 4. postní – Kristus zemřel za naše hříchy, VSS

Čtení: Izaj. 40,1-11; 1. Korint. 15,1-8

Písně: všechny s EZ78; 505; 555; 483; 378

„Chci vám připomenout, bratří, evangelium, které jsem vám zvěstoval, které jste přijali, které je základem, na němž stojíte, a skrze něž docházíte spásy, držíte-li se ho tak, jak jsem vám je zvěstoval – vždyť jste přece neuvěřili nadarmo. Odevzdal jsem vám především, co jsem sám přijal, že Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem a byl pohřben; byl vzkříšen třetího dne podle Písem, ukázal se Petrovi, potom Dvanácti. Poté se ukázal více než pěti stům bratří najednou; většina z nich je posud na živu, někteří však již zesnuli. Pak se ukázal Jakobovi, potom všem apoštolům. Naposledy ze všech se jako nedochůdčeti ukázal i mně.“ 1. Korint 15,1-8

Malá rekapitulace: společně se podílíme na velké základní pravdě evangelia, **že Kristus zemřel za naše hříchy.**

Tato centralizace tématu **kříže v poselství večeře** je ústředním tématem Nového zákona, kterým je ukřižovaný Kristus – jádro svědectví apoštolů. To lze vidět například v samotné struktuře evangelií.

At' už se tedy jedná o kázané slovo slyšené z kazatelny, nebo se s viditelným slovem setkáváme u stolu Páně, jádro poselství zůstává stejné, **a tím je Kristus ukřižovaný.**

Výstižně to líčí prorok Izajáš. "Jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech." (Iz 53,6b) Přečtěme si dnes doma v klidu celou kapitolu 53 proroka Izajáše ... **Můžeme si tedy pokaždé, když se ocitneme u stolu Páně, připomenout, že Kristovo tělo bylo vydáno za nás a jeho krev byla prolita za nás, a můžeme ukázat na toho, kdo ho vydal na kříži.**

Když Ježíš na kříži zvolal: "Stalo se!" - nebyl to výkřik slabosti umírajícího člověka, ale výkřik důvěry Vítěze, jehož dílo bylo vítězně dokonáno. Zde lze citovat nádherná slova Thomase Cranmera při příležitosti bohoslužby přijímání: "**Kristus svou vlastní obětí přinesl dokonalou a dostatečnou obět' za hříchy celého světa**".

Máme tu lámání chleba a rozlévání vína, což je pro nás opět zvláštní poselství. Kristus nezemřel v tichu svého domova obklopen přáteli. Byl brutálně veden na smrt na římském nástroji smrti. Krev v žilách vypovídá o životě, ale prolitá krev svědčí o smrti. A právě zde je smrt zobrazena. Nevypovídá jen o smrti, která byla způsobena za násilných podmínek, **ale o smrti oběti, která položila svůj život za svůj lid.**

Apoštol Pavel tak výstižně vylíčil jako "**přijetí podoby služebníka**" (Filip. 2,7). Navíc to byl nástroj jeho služby. **Jeho nohy ho nesly ve věcech milosrdenství. Jeho oči viděly lidské potřeby. Jeho ruce se natahovaly, aby se dotýkaly malomocných a žehnaly dětem, a nakonec byly vztaženy na kříž.** Jeho tělo tedy vypovídá o naprosté poslušnosti Otcově vůli, a když bylo toto tělo zlomeno na dřevě, byl to poslední stupeň Jeho poslušnosti. "A byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži" (Filip. 2,8).

Podřídil se Božímu zákonu za svůj nespravedlivý lid a v důsledku jeho porušení trpěl a prolil svou drahocennou krev. Pokaždé, když je na stole, v našich rukou a ústech rozlámaný chléb, připomíná nám jeho rozlámané tělo.

V obou případech je silně zdůrazněna osobní stránka této oběti: "**Toto je mé tělo za vás ... toto je má krev vylitá za vás**". Když zaznívají jeho slova a když chléb a kalich držíme v rukou, Pán nám připomíná, že jeho smrt nebyla nějakou izolovanou soudní událostí, ale že měla na mysli konkrétní lid, který přišel vykoupit.

Ježíš se dělí o své nejtajnější myšlenky, otevírá učedníkům své srdce, chce je varovat, ale zdá se, že oni nic z toho nechápou.

V Božím království je tomu naopak. Větší je ten, kdo slouží více lidem.

On sám nám dal příklad, když se ponížil, vzal na sebe podobu služebníka a stal se podobným lidem.... Ponížil se až k smrti, a to k smrti kříže.... (Filip. 2,5-11). Kéž bychom byli takového ducha.

A Ježíš zde opět dává svým učedníkům skutečnou lekci. Ježíš říká, že mezi křesťany to nesmí být jako mezi lidmi tohoto světa. Honba za mocí a velikostí se totiž neřídí cestou, kterou vytyčil Ježíš.

1. Boží lásku si nemusíme zasloužit

To je **první věc**, kterou nám ten příběh říká. Boží láska je zadarmo a pro všechny. Nemusím splnit žádné podmínky, aby mě Pán Bůh měl rád.

Pán Bůh dává zadarmo a dává všem bez rozdílu. Neříká: Když mě budeš mít rád, tak já budu mít rád Tebe. Ne. Pán Bůh nás má rád takové, jací jsme, i když si jeho lásku nijak nezasloužíme. Máme být za co Pánu Bohu vděční.

2. Čím se sytíme?

Ale jsou i další věci, kterými sytíme naši duši:

- Televize – Studium – Mobil – Sport – Cestování –

Všechny ty věci jsou fajn.

Ale všechny ty věci mají společnou jednu věc: Nasytí jenom na chvíli. A Pán Ježíš říká: Když já vás nasytím, tak už nebudete mít hlad. Říká: „**Já jsem chléb života; kdo přichází ke mně, nikdy nebude hladovět, a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit.**“ (Jan 6,35)

A když někde zakopneme, můžeme za ním přijít a vyznat svoje hříchy a pokud jich litujeme a vyznáváme, on nám je odpouští. Má nás rád.

3. Musíš něco dát.

Bez toho, že by dal Pánu Ježíši svoje chleby a ryby by to nešlo.

A nám ten příběh říká, že i my máme Pánu Bohu něco přinést. Možná se nám zdá že toho moc nemáme. A ani toho třeba moc neumíme.

Ale **třetí věc**, kterou nám ten dnešní příběh o nasycení 5000 připomíná, je že Pán Bůh si může použít každého.

A zve nás k tomu, abychom ho následovali. Abychom mu především dali svoje srdce, uvěřili v něho, a žili s ním.